

Faders Yndlingsplaner at faa den sat i Stand, men han døde for tidligt. Nu haaber jeg engang at faa den bragt tilbage til den gamle Skikkelse. Den Marmorkamin der paa Sidevæggen skal være et interessant Arbejde, der har nydt den Ære at blive afbildet i en Kunsthistorie. Veed De forresten, hvem der i gamle Dage ofte har siddet der ved Ilden og ført Faddersladder?»

»Nej.«

»Dronning Anna Sofie.«

»Hvordan det?»

»Jo, De husker maaske, at hun efter Kongens Død blev forvist til Klausholm. Det er min Nabogaard, og jeg har i Faysingholms Arkiv fundet et Par snurrige Billetter fra hende.«

»Men det er jo virkelig interessant,« sagde Fru Bertha. »Hvorfor har De aldrig før fortalt os om de Ting?»

»Af en gyldig Aarsag — jeg kendte dem ikke selv. Jeg var kun tolv Aar, da jeg kom hjemmefra, og i lang Tid viste jeg mig kun hvert andet Aar derhjemme som min egen Gæst. Engang tænkte jeg jo ogsaa paa at sælge Gaarden — eller rettere at give den tilbage til Samfundet mod en Affindelsessum for at faa den udstykket i Husmandslodder. Kan De huske min Plan? Nu vilde det unægtelig ikke længer falde mig saa let at skulle realisere den.«